JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 1sten JUNY, 1822. N. 22.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE. *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

(HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE)

Den Stads Omroeper.

Art. 1.—De Stads omroeper zal ten dienste staan zoo wel van het Gouvernement als van het Publiek, om alle zoodanige omroepingen in het district van de stad te doen als van hem zullen worden begeerd en aan hem, schriftelyk en onderteekend, worden ter hand gesteld, welke geschriften hy getrouwelyk bewaren zal met aanteekening op dezelve van datum, maand en Jaar der gedane omroeping, om naderhand, des vereischende, inlichtingen en informatien daarvan te kunnen geven.

Art. 2.—Alvorens eenige omroeping te doen zal hy het hem tot dien einde ter hand gestelde geschrift aan den Gouverneur vertoonen en daarna, doch niet eerder, daarmede voortgaan.

Art. 3.—Hy is verpligt afschriften van het document waaruit hy de omroeping gedaan heeft, op de gewone plaatsen het zy in de Willemstad of op Pietermaay, Scharlo en aan de Overzyde der Haven, alwaar zulks is geschied, aan te plakken.

Art. 4.—De Schippers van alle koopvaardy schepen die uit een der havens van Nederland zyn aangekomen, zyn verpligt, by gedane ontlossing der lading, zulks te laten omroepen, en de genen die vermeenen eenige reclame van goederen uit die schepen te hebben, aan te zeggen om hunne reclame te doen, en by het vertrek dier schepen of eenige andere schepen naar Nederland, zullen de Schippers daarvan, ten minste 8 dagen voor den vast bestemden zeildag, hun op handen zynde vertrek by omroeping publiek maken.

Art. 6.—Hy zal steeds by der hand moeten zyn om zynen dienst te bewyzen aan de genen die hem noodig hebben, en wanneer hy zich van zynen pligt onttrekt, het zy, door afwezigheid uit het district van de stad, of op eenige hoegenaamde manier, zal hy, naar bevind van zaken, door den gouverneur, uit zynen post worden ontslagen.

Den Aanspreker.

Art. 2.—Aan alle blanke ingezetenen en vreemdelingen van den ChristelykenGodsdienst, zonder onderscheid van geloofs belydenis, als mede aan alle negers en lieden van de kleur die tot de protestantsche gemeenten behooren, zal hy zynen dienst moeten bewyzen in het bekend maken van sterfgevallen, het noodigen tot begravenissen en het vergezellen van het lyk naar het graf of de begraaf plaats, hy moet voor het lyk gaan en alle mogelyke betamelykheid daarby in acht nemen.

Art. 3.—Wanneer men hem niet meer wil betalen dan het gene hem by de wet is toegekend, zal hy in dat geval niet verpligt zyn eenige andere lieden bekend te maken of tot de begrafenis te verzoeken, dan alleen de bloedverwanten en vrienden van den overledenen en de dragers, volgens lyst, welke aan hem, indien hy zulks begeert, moet worden ter hand gesteld; edoch wanneer men hem vrywillig, zoo als gebruikelyk is, eene hoogere belooning toekent of den tweeden Aanspreker ook wil gebruiken, of wel aan hem toestaat zich van eenen adsistent te bedienen, tegen genot van de helft zyner belooning, zoo zal men geene lyst aan hem behoeven te geven en hy zal als dan de aanzegging of uitnoodiging overal doen, ten ware dat men eenige personen mogt hebben uitgezondert tot dewelke hy zich niet zal vermogen te vervoegen.

Art. 4.—De aanzegging of uitnoodiging bepaalt zich in het district van de stad, ten ware dat men zal hebben begeerd dat zulks in de buiten districten ook zal geschieden, en in dat geval aan hem hebbe toegestaan voor elke divisie een adsistent aan te nemen, en voor ieder derzelve te berekenen even zoo veel als aan hem zelven, volgens de wet, is toekomende.

Art. 5.—Tegen genot van de gewone belooning, zal hy zich overal op het eiland, het zy in het stads district of daar buiten, ten bepaalden tyde of ure, op de bestemde plaats laten vinden om het lyk ter aarde te bestellen, en zal de begravenis, zoo veel mogelyk, by dag moeten geschieden, ten ware dat de omstandigheden zulks niet mogten hebben toegelaten, in welk geval hy geene de minste zwarigheid zal maken om na zon's ondergang het lyk ten grave te brengen.—Het transport van een lyk van het eene huis naar het andere vermag te eeniger tyd in den nacht te geschieden en hy zal gehouden zyn daarby tegenwoordig te zyn.

Art. 6.—Van zon's opgang en gedurende den dag, tot dat het nacht of wachtschot, te half negen ure, zal zyn gedaan, moet hy gereed staan om zynen dienst aan het publiek te bewyzen en zich overal, in het district van de stad te begeven daar en by wien hy zal geroepen worden tot het volbrengen van dat gene waartoe hy ingevolge art. 2 gehouden is, zullende hy niet verpligt zyn om zich voor den bestemden tyd van begraving, naar eenig sterfhuis buiten het district van de stad te begeven, maar men zal hem moeten doen kennis dragen van het gene hy by eene dergelyke begravenis moet in acht nemen, ten ware dat men hem ten sterfhuis zal hebben geroepen, in welk geval hy dubbel loon vermag te vorderen.

Art. 7.—Wanneer hy, om gegronde redenen, niet volkomen kan voldoen aan de begeerten van den genen die zynen dienst noodig heeft, zal hy die redenen moeten opgeven en met den zoodanigen overleggen op hoedanige wyze aan het vereischte best zal kunnen worden voldaan, altyd trachtende het verlangen van het publiek, zoo veel mogelyk, in alle redelykheid, te gemoet te komen.

Art. 8.—Wanneer er meer dan een lyk te begraven is, en de begravenis van twee of meer lyken op een en denzelfden tyd mogt zyn bepaald, hetwelk niet wel zal kunnen geschieden, zal hy de bloed verwanten of vrienden der overledenen van de onmogelykheid der vordering trachten te overtuigen en verzoeken dat men daaromtrent inschikkelyk zy; edoch daarin niet kunnende slagen, zal hy bevoegd zyn om te weigeren aan onredelyke begeerten te voldoen en als dan de eerst overledene, of het lyk hetwelk, om dringende redenen eene spoedige begravenis vereischt, eerder ter aarde bestellen

Art. 10.—Hy is verpligt te bestellen al het gene dat tot de begravenis vereischt en begeerd wordt, namelyk: den doodgraven, met alles wat tot deszelfs functien behoort, het kleed, en het luyden van de klok; en na acht en veertig uren sedert de begravenis, zal hy de aansprekers rekening, zoo mede van dat gene hetwelk aan de Hervormde kerk voor het kleed en het luiden van de klok is toekomende, ter betaling, doen vertoonen aan den genen die de begravenis besteld heeft.

Art. 11.—De Aanspreker zorgt dat er iemand zy om als tweede Aanspreker te ageren en om zyne functien waartenemen, wanneer hy door ziekte of anderzins daarin verhinderd wordt; in dat geval geniet de tweede Aanspreker, die door den Kerkeraad der Hervormde gemeente moet zyn goedgekeurd, het gewone Aansprekers loon.

Art. 12.—De tweede aanspreker is verpligt de bepalingen van deze Instructie na te komen en op te volgen, het zy dat hy in die kwaliteit werkzaam is of dat hy door ziekte van den Aanspreker of anderzins deszelfs functien waarneemt, in het eerste geval, in zoo ver het hem aangaat, en in het laatste geval in alle opzigten.

Art. 13.—De Aanspreker is verpligt het lyk te zien, hetwelk hy ter aarde bestelt, en wanneer de overledene by hem niet mogt bekend zyn, zullen ten minste, twee van de aanwezige personen moeten verklaren dat de overledene dezelfde persoon is welke bedoeld wordt, ten einde de Aanspreker aldus wete wie hy begraaft en hy zal de namen dier getuigen aanteekenen.

Art. 14.—Hy is verpligt een naauwkeurig dood register te houden van al de genen die door hem zullen zyn ter aarde besteld, en de namen mitsgaders de kwaliteiten der overledenen duidelyk en behoorlyk daarop aanteekenen, ten einde, des vereischende, het noodige dood extract of attestatie de morte daaruit zoude kunnen worden gegeven.

Art. 15.—De functien van Aanspreker zullen door niemand anders dan door hem en zyne adsistenten, of door den tweeden Aanspreker mogen worden waargenomen, en wanneer hy ontdekt dat iemand, in overtreding dezer Instructie of van de Publicatie van den 2den November 1815 in zyne functien is getreden, moet hy daarvan aan het Officie Fiscaal kennis geven om door hetzelve tegen den overtreder te worden geprocedeerd zoo als zal bevonden worden te behooren.

Art. 16.—Hy zal alle pogingen aanwenden om, ter begraving van overledenen welker bloedverwanten en vrienden geen vermogen hebben om dragers te betalen, het noodig getal dragers te bekomen onder de genen die by hem bekend zyn zich van dergelyke pligten van menschlievendheid niet te zullen onttrekken, en de zoodanigen zullen door hem by voorkomende gelegenheden worden voorgestaan wanneer eenig loon zoude kunnen genoten worden; terwyl hy bovendien nog verpligt is onder dusdanige lieden de keuze van dragers te doen, ingeval men zulks aan hem mogt overlaten.

Art. 17.—By de begravenis zal hy geheel in het zwart moeten zyn gekleed, en by aanzegging of uitnoodiging, ten minste, een zwarte rok en vest moeten aan hebben, op dat alzoo de in dergelyke gevallen vereischte betamelykheid niet verwaarloosd worde.

Den Doodgraver.

Art. 1.—De Doodgraver is verpligt alle blanke ingezetenen en vreemdelingen van den Christelyken Godsdienst zonder onderscheid van geloofbelydenis, zoo mede negers en lieden van de kleur die tot de Protestantsche Gemeenten bemeenten behooren, ten allen tyde, het zy by dag of nacht zynen dienst te bewyzen in het maken van graven, openmaken van grafkelders of tomben, byzetten van lyken en bezorgen van de doodbaar en het kleed daar en waar het zal vereischen en van hem begeerd wordt; zullende hy zorgen dat de baar en het kleed op den bestemden tyd besteld zy, en het graf of de kelder of tombe, naar behooren en in tyds, in gereedheid worde gebragt en voorts alles verrigten wat tot het behoorlyk byzetten van het lyk vereischt wordt.

Art. 2.—Het maken van graven, open maken van grafkelders en tomben, het afbreken van doodkisten en het byzetten van lyken op de begraafplaatsen van de protestantsche gemeenten moeten door hem, of van zynentwege geschieden, zoo mede vermag geen der leden van de Protestantsche Gemeenten zich van eenige andere doodbaar dan die van den doodgraver, tot het vervoeren van lyken, te gebruiken; noch zal er eenige andere doodbaar dan die van hem mogen worden gebruikt tot het vervoeren van een lyk hetwelk op een der even gemelde begraafplaatsen wordt begraafd; zullende de doodgraver dus zich van de noodige baren zoo klein als groot voorzien, en een toereikend getal knechten houden ten einde, op de eerste aanvraag, gereed te zyn om den van hem gevorderden dienst te betoonen.

Art. 3.—Hy zal een naauwkeurig register houden van alle graftomben en kelders op de begraafplaatsen van de Protestantsche Gemeente, met vermelding der nummers en namen van de bezitters derzelve.

Art. 5.—Hy zal in een daartoe bestemd boek moeten aanteekening houden van alle lyken die door of van zynent wege zyn bygezet, met vermelding der namen van de overledenen, den datum en de plaats der begravenis, en indien het lyk in eene tombe of kelder is bygezet, als dan het nummer daarvan.

Art. 6.—Ten aanzien van het berekenen voor gedane diensten en alles wat daarmede in verband staat, gedraagt hy zich naar het bestaande reglement ter bepaling van emolumenten en leges en vermag aan den Lande ook deswegens te declareren; echter geniet hy geen vast tractement en zal nimmer aanspraak daarop mogen maken.

Art. 7.—Ofschoon in het voorzeide reglement geene melding is gemaakt van het gene aan zyne knechten voor het afbreken gewoonlyk betaald wordt, als beschouwd zynde als arbeidsloon en niet als leges, zoo wordt het hem echter hierby toegestaan om, wanneer zulks noodzakelyk is, voor het afbreken van eene dood kist en het verrigten van alles wat daarby nog behoort, vier realen ten behoeve van de knechten, die hy op zyne eigene kosten moeten houden, te vorderen.

Art. 8.—Wanneer hy zynen pligt verzuimt of zich daarvan onttrekt, het zy door afwezigheid uit het district van de stad, of op eenige hoegenaamde manier, zal hy, naar bevind van zaken, door den Gouverneur, uit zynen post worden ontslagen.

Den Onderschout.

Art. 2.—De schout zal ieder morgen, ten half acht uren de ronde doen, door de stad, met een dienaar die geen wacht heeft, en zorge dragen dat er altoos een behoorlyke passage blyft voor de voetgangers, voornamentlyk aan de waterzyde, alwaar alle de verkoopers in een behoorlyke ry zullen moeten zyn, en aan de zyde der huizen geen verkopers worden gepermitteerd, dan onder de gaanderyen, het geen ook in alle de straaten plaats zal hebben uitgenomen de Breede en Heere Straat waar men met permit van de Eygenaars of huurders van de huizen twee voeten van de gaanderyen en niet meer zal vermogen te zitten, met bakken enz. zullende den schout bevoegd zyn, na dat hy zodanige verkopers daar van twee maal gewaarschuuwt heeft, de goederen weg te nemen en aan het Fiscalaat te brengen en te confisqueeren.

Art. 9.—Zal de schout moeten zorgen dragen dat de dienaars geen der burgers en voornamentlyk der blanken kwalyk bejeegenen en zal daarvan andersints aan den Raad Fiscaal moeten kennis geven.

Art. 17.—Zal de schout alle zoodanige per-

soonen als hy in Flagrante delicti of te vegtendehand met scherp ofte met eenige andere Instrumenten zal vinden het zy blanken, zwarten of mulatten vrye of onvrye, burgeren en Ingezetenen of vreemdelingen mogen en moeten aprehenderen.

En uit de ampliatie op zyne Instructie.

Art. 3.—Hy zal gehouden zyn op alle vertrekkende schepen geen uitgezondert, visite te doen om nategaan dat niemand het Eiland verlate, zonder op de monsterrol gesteld of met een paspoort, door of van wege den Gouverneur verleend, voorzien te zyn, en al ware iemand met een paspoort voorzien of op de monsterrol gesteld, zal dezelve des niettegenstaande belet worden van het eiland te vertrekken indien hy legaal mogt zyn gearresteerd; zullende hy onderschout, in beide gevallen, daarvan aan den Raad Fiscaal rapport doen om zyne bevelen te vernemen.

Art. 4—By interpretatie van Art. 15 zyner instructie, wordt hierby bepaald: dat, als een ondervisitateur zich by het inschepen of ontschepen van goederen bevindt, dusdanige goederen vry en onverhinderd mogen worden getransporteerd en dat men by de goederen zelve geen paspoort of loscedul zal behoeven; echter worden alle transporten van koopwaren, hoe ook genaamd, voor zon's opgang, of na zon's ondergang voor ongeoorloofd gehouden en dezelve aan aanhaling en confiskatie onderworpen; voorts zal de onderschout waken en door zyne ondergeschikten doen waken tegen alle handelingen, strekkende tot verkorting van 'sLands middelen.

b.—Den Gouvernements Secretaris.

Art. 10.—Geen nieuwe zee brief of zeepas zal mogen worden afgegeven, zonder dat de oude zal zyn terug gegeven en, geen schipper zal een zeebrief mogen bekomen zonder dat de deswegens vereischte acte van borgtogt door hem zal zyn ingeleverd, dewelke van waarde zal zyn zoo lang als hy schipper blyft op het vaartuig waarvoor de Zeebrief op dien borgtogt verleend is.

Art. 13.—De klerk die met het postwezen belast is zal van 'smorgens zeven ure tot zon's ondergang gereed staan om de aangebragte brieven, volgens adres, uit te deelen, na dezelve in een daartoe bestemd boek te hebben aangeteekend; zullende de onafgehaalde brieven zorgvuldiglyk moeten worden bewaard, en wekelyks zal er eene lyst daarvan onder de Waagpoort worden aangeplakt en in de Courant geinsereerd, op dat de genen aan welke dezelve mogten toebehooren, van de aanwezigheid daarvan ter Gouvernements Secretary, mogen kennis dragen.

Art. 14.—Hy Gouvernements Secretaris zal, by bekomene kennis van het vertrek van eenig schip naar het moederland, hetwelk acht dagen te voren moet worden aangemeld, terstond daarvan advertentie doen door middel van de Courant en by aanplakking van het advertissement onder de Waag poort, en zullen de brieven die ter verzending met een zoodanig schip worden bezorgd, behoorlyk worden geexpedieerd.

Den Directeur van den impost op de Collaterale Successie.

Art. 2.—De aangiften van sterfgevallen, welke volgens art. 19 van de voormelde ordonnantie moeten geschieden, zullen in de Oost middel en West divisie aan de respective district meesters worden gedaan, dewelke, behalve het houden en inzenden der lyst van overledene personen conform het evengemelde artikel, bovendien nog zullen mogen belast worden met de bezorging van sommatie bijjetten door middel van postillions.

Art. 3.—De Commandeurs der eilanden Bonaire en Aruba zyn respectivelyk belast met de uitvoering van al het gene by art. 19 en 22 der ordonnantie is voorgeschreven, en met het aannemen der memorie van afgifte by het gezegde 22ste artikel vermeld, en voorts van den staat van het zuivere saldo en der acte van taxatie die ingevolge het 24ste en 25ste artikel moeten worden ingeleverd; alle welke stukken de voormelde Commandeurs met de eerste gelegenheid aan den Directeur overzenden, terwyl de registers van aangifte van overledene personen maandelyks aan den Directeur worden toegezonden.

Art. 4.—De vorengemelde Commandeurs zullen vermogen consent te verleenen tot het verkoopen van goederen die aan bederf onderhevig zyn, zoo mede van vee, mits onder sufficiente cautie, en zullen de voorzeide ambtenaren door den Directeur mogen belast worden met de uitvoering van alle zaken die dezen impost aangaan en niet wel door hem Directeur zelven kunnen worden ten uitvoer gebragt.

Art. 5.—De doodgraver zal den Directeur adsisteren in het aannemen der aangifte van in het stads district overledene personen, mitsgaders in het verleenen van begravenis biljetten en het rond brengen van biljetten, voor welken laatsten dienst hy doodgraver, in boedels die aan dezen impost subject zyn, overeenkomstig artikel 34 der ordonnantie, de volgende belooning van de executeuren of erfgenamen in eens genieten zal

NAMELYK:

In boedels van	Ps. 5000 en meer - -	Ps. 6 0
„ „ „ „	5000 tot Ps. 4000 -	„ 4 0
„ „ „ „	4000 tot „ 3000 -	„ 3 0
„ „ „ „	3000 tot „ 2000 -	„ 2 0
„ „ „ „	2000 tot „ 500 -	„ 1 4
„ „ „ „	500 tot „ 300 -	„ 0 4
	EN	
„ „ „ „	300 tot „ 100 -	„ 0 2

Doch onder Ps. 100 als dan niets.

En in alle boedels van dewelke geen collateraal betaald wordt, zal hy van de executeuren of erfgenamen, mede in eens vier realen genieten, wanneer de nalatenschap niet aan eenige armen kas vervalt of meer dan Ps. 150 bedraagt; zullende de doodgraver alle diensten by dit artikel uitgedrukt voor het genot der evengemelde emolumenten moeten waarnemen, zonder eenige andere hoegenaamde belooning te mogen vorderen; en zal de Directeur geen consent tot likwidatie, schifting, scheiding of verkoop van den boedel geven, alvorens dat de daarop staande en hiervoren vermelde leges aan den doodgraver zal zyn voldaan.

Art. 10.—Hy geniet een vast tractement uit de Koloniale Kas, mitsgaders boeken en schryfbehoeften, en is niet bevoegd iets meerder of anders op eenige hoegenaamde manier te berekenen, ten ware dat de belanghebbenden hem Directeur mogten verzoeken eenige staten, memorien of andere documenten op te maken, welke zy zelven gehouden zyn te vervaardigen en in te leveren, in welk geval hy Directeur daarvoor zal mogen vorderen zoo veel als tusschen hem en de belanghebbenden zal worden overeengekomen.

---

2. Te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald, dat al de in werking te brengene Instructien, van en met den eersten der maand Juny dezes Jaars in werking zullen komen en van dien dag af moeten worden nagekomen en opgevolgd op den daarin voorgeschrevenen eed.

3. Hierby te gelasten dat de nieuw af te gevene Instructien, na het in werking brengen derzelve, alle andere die reeds in observantie zyn in derzelver geheel, en ook alle zoodanige besluiten, dispositien en orders, in zoo ver dezelve met de voorzeide nieuwe Instructien mogten strydig zyn, op den eersten der maand Juny dezes Jaars zullen moeten vervangen; in voege dat de bedoelde thans in observantie zynde Instructien, reglementen besluiten dispositien en orders, zoo als hierin is bepaald, op den voorzeiden eersten Juny voor vervallen zullen moeten worden gehouden.

4. By deze gelegenheid aan het Publiek bekend te maken.

a. Dat de tyd op welken alle kantoren van ambtenaren dagelyks, zon en feestdagen echter uitgezondert, ten dienste van het publiek moeten open staan, bepaald is van 'smorgens acht, tot 's namiddags te drie ure. EN

b. Dat geen ambtenaar die met de preceptie van eenige belastingen, regten, middelen of gelden, hoe ook genaamd, ten behoeve van de Koloniale Kas belast is, eenige kwitantie voor den ontvangst daar van zal vermogen af te geven, zonder dat dusdanige kwitantie ten Kantore van den Raad Contrarolleur der Financien zal zyn geregistreerd; zullende dus alle ten voormelden Kantore niet geregistreerd zynde kwitantien voor belastingen, regten, middelen en gelden aan de Koloniale Kas toekomende, door het Gouvernement niet worden erkend en dezelve zullen ten aanzien van of tegen de Koloniale Kas geene de minste waarde hebben.

Gedaan op Curaçao den 7den Mei 1822, het negende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR,

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gouvernements Secretary te Curaçao, den 28sten Mei 1822.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, heeft B. A. Tranti benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 4 in de Willemstad.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

VAN ST. THOMAS.

Joseph Möller	Juan Paulo Salaverria
Venda Clara Monsanto	Zavala

VAN ARUBA.

Losia Soleim	Plantina Brion
Bartholina Pinedo	Martus Curiel
J. F. Meinhardt 2	

Fiscaal's Kantoor, den 31sten Mei 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 18den Mei 1822.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleenen aan de Equipagie van de Amerikaansche golet Roso, dewyl zulke door hem niet zal worden voldaan.

A. GORTON, Kapitein.

May 31, 1822.

NOTICE.

THE Subscribers being about to leave this island, request that all persons Indebted to them will come forward, within Two Months from this date, and settle their accounts, to prevent their having recourse to legal measures; and all persons who may have any claims upon them, will present the same for immediate liquidation. WM. Mac WHIRTER, & Co.

Den 31sten Mei 1822.

NAAR BORDEAUX,

De snel zeilende schip



NAVIGATEUR,

Kapitein J. FEILLET.

Zal den 1sten July zeilen. Voor Passage alleen, heeft hy zeer goede gemakken, adres by den Kapitein aan boord, of aan het Pakhuis van

A. MATTEY.

May 31, 1822.

FOR BORDEAUX,

The fast sailing ship



NAVIGATEUR,

J. FEILLET, Master.

Will sail on the first of July. For Passage only, having excellent accommodations, apply to the Master on board, or at the Store of

A. MATTEY.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatst

INGEKLAARD—MEI.

28	golet	La Liberal Chica, Malabe,	Sp. kust
	lantje	St. Antonio, Lara,	dito
	brik	Fanny, Baker,	New York
	golet	Jacoba, Craane, jr.	St. Domingo
	brik	Superb, Barr,	New York
	bark	Maria, De Groot,	Bonaire
	golet	Swan, Hill,	Salem
	bark	Pirro, Solar,	Porto Rico
	——	Fanny, De Haseth,	dito
	brik	Elizabeth, Shankland,	Philadelphia

UITGEKLAARD—MEI.

25.	golet	Tartar, Brown,	Vera Cruz
	——	Adm. vanderCapellen, Rusman,	Aruba
28.	golet	Juanita, Marin,	Puerto Cabello
	——	Atreotive, Lopez,	dito
	bark	Maria, Van Luyck,	Spaansche kust
	brik	Rebecca en Sally, Thacher,	N. York
	golet	Maria, Griffith,	Spaansche kust
	——	Amistad, Yriarti,	dito
30.	brik	Ann, Ashford,	Havana
	golet	Carolina, De Haseth,	Spaansche kust
31.	——	Lovely Hope, Kelley,	Havana
	——	Merkuur, Turner,	St Thomas
	brik	Hippomenes, Bourne,	New York
	bark	Maria, De Groot,	Bonaire

Zyner Majesteits brik Kempbaan, kapitein Dingemans, zeilde Zaturdag morgen naar de Kust.

Denzelfden dag kwam Zyner Britannische Majesteits brik Bustard, van 10 stukken, kapitein Wigston, van Puerto Cabello. By het ten anker komen salueerde de Bustard, hetwelk door de artillery kompagnie werd beantwoord. De Bustard, zoo wy vernemen, was van Jamaica gezonden, met oogmerk om berigten te verkrygen wegens het nemen van Britsche vaartuigen door Spaansche kruizers, en derzelver opgevolgde condemnatie.

De Bustard verliet deze haven Dingsdags morgen naar Maracaybo.

Den zelfden dag zeilde het Spaansche fregat Ligera, de oorlogs brik Hercules, en de gewapende schooner Morillo te zamen naar Puerto Cabello, met verscheiden koopvaarders onder konvooi. Deze vaartuigen zoo wel als de oorlogs schepen namen een grooten voorraad provisien voor het garnisoen van Puerto Cabello mede.

De schooner Cicelis, kapt. Hampton, in 24 dagen van Cadix, kwam gisteren avond aan.—Wy vernemen van den kapitein, dat er geen byzonder nieuws was toen hy zeilde. Wy hebben Cadix papieren ontvangen tot den 6den Mei, doch te laat om onze lezers met vertalingen er van in dit nummer aantebieden, zoo dezelve eenig nieuws van belang behelzen, zal het in onze naaste verschynen.

Wy vernemen door laatste berigten van de Kaap de Goede Hoop, dat de planters tevens met hunne gezinnen zeer veel lyden van de uitwerkselen eener lange droogte, zynde er geen regen in de laatste twee saiseenen gevallen.

Uittreksel uit een brief van Caracas, gedateerd den 8sten Mei, 1822.

MYN GEACHTE VRIEND.—Ik sluit hierby in de Iris van Venezuela van den 29sten ll. waarby gy zult vernemen, het decreet van den vice president der Republiek van den 27sten February ll., betrekkelyk vreemdelingen, welke in Columbia zich mogten komen ter nederzetten, en niet veroorloofd zyn hunne eigene zaken te dirigeeren, doch dezelve aan de oude tyrannische wet moeten onderwerpen, van dezelven aan individueelen van het land te consigneeren. Zoo dit dekreet door het kongres mogt goedgekeurd worden. zoude ik zeggen, dat het geluk door de republiek aan deszelfs burgers voorgehouden, niets dan een droom zy, daar zy, welke dat stelsel van bestuur van Noord Amerika goedkeuren, besloten hadden in dit groote gebied handelbetrekkingen met dezelfde vrygevendheid en veiligheid als in de V. S. van Amerika daarstellen. Ongetwyfeld dit besluit nemende, was het de meening des presidents eenen zekeren en vasten grondslag voor de byzondere belangen der Columbianen te leggen, doch dat hy my vergunne optemerken, dat niets dan onheil er het gevolg van zal zyn. Welk, zeg my myn vriend, welk handelhuis, dat regelmatige establissementen en handelbetrekkingen in dit halfrond wenscht te vormen, welk onbekend zynde met den perzoon, eerlykheid, zeden en beginselen van hen, die het bestuur zyner zaken mogten hebben, zoude in zulk eenen handel treden? zeker geen een; daar het strydig met de reden is, en men kan niet onderstellen dat een vreemdeling zich vast in het land zal nederzetten voor hy zich door en door bekend make met deszelfs karakter, plaatsgesteldheid, geschiktheid, en zich

verzekert of het geheel met zyne oogmerken overeenkomt, waarvan by alleen kan kennis krygen, door veroorloofd te worden zyne eigene zaken te bestûren zonder den tusschenkomst van andere personen, om niet te gewagen van die kooplieden welke in klein doen, en vaartuigen, met super cargoos, die hunne verkoop moeten realiseeren, en hunnen inkoop doen, zoo dat zy in staat zyn, in hetzelfde vaartuig naar de plaats hunner bestemming te keren.

Zoo deze blinde en kleingeestige staatkunde in Noord Amerika ware aangenomen, zouden zy niet begunstigd zyn geworden met de ontvo'king der ryke Fransche kolonien ; zy zoude geenzins de markt plaats van die vluchtelingen geweest zyn, noch zoo ryk en magtig geworden, als dezelve thans is ; deze zouden zich aan een ander land gehecht hebben, waar zy volkomene beschikking hadden, over hun eigendom, waar zy dezelven konden bestuurd hebben, ingevolge hunnen eigen wil en behagen ; door welke middelen de Republiek de middelen dan zouden hebben laten slippen, by welken het in zoo korten tyd verrykt is.

Er kan geen twyfel zyn, dat in deze gedeelten waar vreemdelingen niet veroorloofd zyn, om hunne eigene zaken te besturen, en altyd een monopoly zal zyn, en alle monopoly verniełt en vernietigt de inzigten die gy voor U hebt, en die individueele te verryken, welke die zaken voortzetten, voor hun eigen byzonder voordeel Eene handelwyze vyandig tegen de ware belangens der natien. Men moet verder begrypen, dat waar vreemdelingen in competitie kan komen, met de inwoners, zulks nayver kunne verwekken, de zaken in een verschillend daglicht zal plaatsen, en tot het welzyn van het algemeen grootelyks uitlopen.

Gy zult zeggen dat het kongres zeker deze maatregelen niet zal aannemen, Ik denk ook zoo ; doch het zal voor hands noodzakelyk zyn te weten ; en daar de tyd verloopt terwyl deze plannen reeds gevormd, en onaangeraakt blyven, zullen die meeningen verdeeld zyn, welke met zich eenige vermoedens voeren ; zonder eenig zins wetten aan Columbia voor te stellen.

Het schynt my de pligt van een nationaal gouvernement te zyn, om de beste middelen uitte vinden, om geveren te vermyden, meer byzonder van een gouvernement van zoo geringe bevelking, hetwelk vreemdelingen in iederen tak van beschaving en oeconomie vereischt, om hetzelve vereeringswaardig te maken, het geen niet kan geschieden zonder zulke gestrenge wetten en strydigheden tegen gastvryheid en maatschappy te verstoten.

UIT AMERIKAANSCHE PAPIEREN.

Charleston, 17den April —Wy vernemen mondelyk, dat de Spanjaarden in Cuba zeer verbitterd zyn op des presidents boodschap, der erkenning der onafhankelykheid der Zuid Amerikaansche provintien ; tevens wegens de waakzaamheid onzer kruisers in het vernielen der zeerovers in die nabuurschap.

Eene nota van onzen korrespondent te Havana, gedateerd den 4den dezer, zegt—" Dezen morgen arriveerde hier, de Spaansche hermaphrodite kruiser Comeet, in 17 dagen van Vera Cruz Zy bragt een Fransch schip Achilles, en de Fransche brik Trois Soeurs, beiden welke uit deze plaats naar New Orleens waren uitgeklaard, en door den gezegden kruiser van Vera Cruz werden genomen, en daar terug gebragt op order van den bevelhebber van het kasteel in de baai van Vera Cruz."

De National Intelligencer, zegt : " Er is een gerucht, dat de bill, welke in het Huis der Vertegenwoordigers is gekomen, om geld te beschikken tot oogmerk van ministers aan de natien van Zuid Amerika te zenden, oppositie in den senaat ontmoeten zoude.

BUENOS AYRES.

Wy hebben brieven van Buenos Ayres ontvangen, gedateerd in February, welke de meest aangename beschryving van den staat van zaken in dat oord geven : vrede en welvaart bekroonen de pogingen van het nieuwe bestuur, hetwelk met yver bezig is tot werken van verbetering, door het oprigten van schoolen, boekeryen, &c. De openbare bibliotheek te Buenos Ayres bestaat uit 16000 boekdeelen, werken van waarde.

De volgende belangryke byzonderheden zyn in een van de brieven vermeld.

" Alles is volkomen hier in rust, doch het smert my te zeggen dat onze naburen de Portogeesen niet zoo gerust zyn. Het eenigste nieuws dat wy hebben, indien men het zoo mag noemen, is de beroerde toestand van Brazilie, de gedurige militaire opstanden te Montevideo, en de aankomst in deze rivier van een Fransch eskader, bestemd zoo men zegt naar de Stille Zuid Zee. De bevelhebber van dit eskader oordeelde het noodig, een brief aan ons bestuur te zenden, in de welke hy volgens instructien van zyn gouvernement, de suppressie der kapery vordert ; het antwoord door ons gouvernement gegeven, was dat de kapery reeds gesupprineerd ware ; men voegde er echter by, dat het gouvernement van Buenos Ayres in het vervolg geenzins eenig acht zal slaan op vorderingen komende van eenig officier met eene gewapende magt by zich, noch op die van eenig ander perzoon van welken stand of rang hy zyn moge, dewelke niet met diplomatike en behoorlyke credentialen is voorzien."

Onlusten te St. Salvador.—Kapt. Brace te Salem aangekomen berigt ons, dat van den 17den tot den 24sten February, groote bewegingen en vele bloedige tooneelen hebben plaats gehad, in gevolge der aankomst van een Europeesch officier, om het bevel als gouverneur en militaire kommandant aantenemen, ondersteund door de Europeesche en Portugeesche troepen omtrent 3000 man sterk. Hy vroeg van den Braziliaanschen kommandant de nederlegging van deszelfs gezag : en daar deze ondersteund door de troepen der inboorlingen en het gemeen zulks weigerde, werd er gevuurd op het Plein van het Paleis, en een groot aantal werden gedood en gewond.

De Brazilianen werden gedrongen in het fort San Pedro te wyken, waar zy bleven tot den 21sten, wanneer zy het ontruimden, en landwaardsch retireerden, latende hunnen bevelhebber gevangen, die waarschynelyk naar Europa zal gezonden worden, om zyn vonnis te verkrygen. Gedurende deze vier dagen zyn omtrent 300 Brazilianen gedood of gewond, en omtrent 30 der Europeesche troepen. Verscheiden der eersten werden doed geschoten, terwyl zy vreedzaam door de straten gingen.

Gedurende deze voorvallen, was alle bezigheid te St. Salvador opgeschort, daar de koopieden en verscheidene inwoners voor veiligheid naar de schepen weeken. Toen kapitein B. zeilde (den 27sten Feb) was de rust grootendeels hersteld, en de bezigheden hervat, doch men verwachte dat de Brazilianen in grootere magt weldra zouden terugkeeren en de plaats aanvallen, wanneer een bloedig tooneel te voorzien was.

Kapitein Brace heeft ons met St. Salvador papieren tot den 26sten Feb. begunstigd, hoedende details van het hier boven berigtte.

Men vertelt dat een voorname of beruchte distillateur te Parys, op het punt staat zich te Londen te vestigen, om brandewyn van aard appelen te maken, volgens eenen maatregel die in Frankryk gelukt is, doch het geen hy verpligt was optegeven, uithoofde der zware belastingen om de wynplanters te bevoordeelen. De brandewyn volgens berigt was zoo smakelyk als die van druiven gedistelleerd.

De Britsche Monitor zegt—" Het wordt in vertrouwen in de hogere staatkundige circels gezegd, dat een tractaat is of op het punt staat gesloten te worden tusschen dit land en Denemarken, waarby de belangryke vesting van de Sund door Britsche troepen zoude bezet worden, zoo dra het eerste schot door Rusland tegen de Turken mogt worden gedaan. Zoo deze berigten waar zyn, waar over wy geenen twyfel voeden, schoon wy het niet dadelyk uit eenen officieelen bron hebben, is het van het grootste aanbelang, daar Rusland en hare geallieerden, de Pruissen dan zelfs verhinderd zullen worden een boot door de Sund te zenden.— Dit tractaat geeft veel krediet aan de diplomatieke talenten van onzen edelen secretaris voor buitenlandsche zaken, en wy mogen rekenen op onze zending van de Order van den Kouseband aan den koning van Denemarken."

Een heer van Edinburgh, genoopt zynde om voor het nationale monument inteschryven, dat in die stad zou opgerigt worden, om de gebeurtenissen van den laatsten oorlog te vereeuwigen, antwoordde, " Ik heb die dingen niet nodig , de Nationale Schuld, is myns bedunkens monument genoeg."

His Majesty's brig Kemphaan, Capt. Dingemans, sailed on Saturday morning for the Main.

Same day arrived His Britannic Majesty's brig Bustard, of 10 guns, Capt. Wigston from Puerto Cabello. On coming to anchor the Bustard fired a salute, which compliment was promptly returned by the artillery company.— The Bustard, we are informed, was despatched from Jamaica for the purpose of obtaining information relative to the capture of British vessels by Spanish cruisers, and their subsequent condemnation in Puerto Cabello.

The Bustard left this harbour on Tuesday morning for Maracaybo

Same day the Spanish frigate Ligera, brig of war Hercules, and armed schooner Morillo, sailed in company, for Puerto Cabello, with several merchantmen under her convoy These vessels, as well as the men of war, carry a large supply of provisions for the garrison of Puerto Cabello.

By the arrivals this week from North America we have received New York papers to the 4th of May. From a paper of the 2d we present our readers with an interesting correspondence which has taken place between the Spanish envoy extraordinary at Washington, and the secretary of the United States, relative to the late recognition, by the American government, of the Independence of the South American Colonies, or, as the envoy calls them, the insurgent governments of South America.— The protest of the Spanish minister is such as might have been expected, as a matter of course, to which Mr. Adams has given a firm and respectable answer, such, it may be presumed, as will set the matter at rest.

The schooner Cecilia, Hampton, 24 days from Cadiz, arrived last evening. We understand from the captain that there was no particular news when he sailed. Cadiz papers have been received to the 6th May, but at too late an hour to present our Readers with translations in this number ; should they contain any news of interest it will appear in our next

We perceive by late accounts from the Cape of Good Hope, that the settlers were suffering equally with ourselves, from the effects of long drough, no rain having fallen for the last two seasons.

FROM AMERICAN PAPERS.

Charleston, April 17.—We learn verbally, that the Spaniards in Cuba were very much exasperated at the president's message, recommending the recognition of the independence of the South American provinces ; also at the vigilance of our cruisers in the destruction of piratical vessels in that vicinity.

A note from our correspondent, at Havana, dated the 4th instant, says—" Arrived here this morning, the Spanish hermaphrodite cruiser Comet, in 17 days from Vera Cruz. She brought in the French ship Achilles, and the French brig Trois Sœurs, both of which cleared out from this place for New-Orleans, and were taken by the said cruiser at Vera Cruz, and brought back here by order of the commander of the castle in the bay of Vera Cruz."

The National Intelligencer says : " It is rumoured, that the bill, which has passed the House of Representatives, to appropriate money for the purpose of sending ministers to the nations of South America, will meet with opposition in the Senate."

BUENOS AYRES.

We have received letters from Buenos Ayres, dated in February, which gives the most gratifying description of the state of affairs in that important quarter : peace and prosperity crowned the efforts of the new government, which was busily engaged in works of improvement, in forming schools, libraries, &c. The public library at Buenos Ayres consists of 16000 volumes, valuable works.

The following interesting particulars are stated in one of the letters.

" All is perfectly quiet here, but I am sorry to say that our neighbours, the Portuguese are not so tranquil. The only news, if such it may be called, which we have here, is, the troubled state of the Brazils, the frequent military revolts at Montevideo, and the arrival in this river of a French squadron, bound, it is said, to the Pacific. The commander of this squadron thought proper to address a letter to our government, in which, under instructions from his government, he asks the suppression of privateering : the answer given by our government was, that privateering had been already suppressed by this government ; it was added, however, that the government of Buenos Ayres will not in future attend to any application, coming from any foreign officer arriving with an armed force, nor to that of any person, of whatever character or rank he may be, who shall not be provided with a diplomatic character and suitable credentials "

Disturbances at St. Salvador.—Capt. Brace arrived at Salem, informs us, that from the 17th to the 24th of Feb great commotions and many bloody scenes had taken place at St. Salvador, in consequence of the arrival of an European general to take command as governor and military chief ; supported by the European and Portuguese troops, about 3000 in number, he demanded of the Brazilian commander the resignation of his authority ; and the latter supported by the native troops and populace, refusing, they were fired upon in the Palace Square, and a considerable number killed and wounded.

The Brazilians were compelled to retreat to fort San Pedro, where they remained till the 21st, when they evacuated it, and retired to the country, leaving their commander a prisoner, who would probably be sent to Europe for trial. During these 4 days about 300 Brazilians were killed and wounded, and about 30 of the European troops. Many of the former were shot down, while peaceably passing the streets.

During these transactions, all business was suspended at St. Salvador, the merchants and many of the inhabitants having retired to the shipping for safety. When captain B. sailed (27th Feb) tranquillity was in a great measure restored, and business resumed, but it was expected the Brazilians would soon return in greater force and attack the place, when bloody work was anticipated.

The British Monitor says—" It is confidently stated in the higher political circles, that a treaty has been, or is about to be, concluded between this country and Denmark, by which the important fortress of the Sound is to be garrisoned by British troops, as soon as the first gun shall be fired by Russia against Turkey. If this account be correct, and of which we have no doubt, although we do not obtain it direct from an official source, it is of the highest importance, as Russia and her allies, the Prussians, will be thus prevented from sending even a boat through the Sound. This treaty adds much credit to the diplomatic talents of our noble secretary for foreign affairs, and may account for our sending the Order of the Garter to the king of Denmark."

From the National Intelligencer

UNITED STATES AND SPAIN.

Message from the President of the United States, transmitting, in pursuance of a resolution of the senate of the 25th instant, sundry papers relative to the recognition of the independence of the South American colonies.

I transmit to the senate, agreeably to their resolution of yesterday, a report from the secretary of state, with copies of the papers requested by that resolution, in relation to the recognition of the South American provinces.

JAMES MONROE.

Washington, April 26, 1822.

Department of State, April 25, 1822.

The secretary of state, to whom has been referred a resolution of the senate, of this day, requesting the president to communicate to the senate any information he may have, proper to be disclosed, from our minister at Madrid, or from the Spanish minister resident in this country,

concerning the views of Spain relative to the recognition of the independence of the South American colonies, and of the dictamen of the Spanish cortes, has the honor to submit to the president copies of the papers particularly referred to,
JOHN QUINCY ADAMS.

Don Juaquin de Anduaga to the Secretary of State.

Washington, March 9, 1822.

Sir: In the National Intelligencer of this day I have seen the message sent by the president to the house of representatives, in which he proposes the recognition, by the United States, of the insurgent governments of Spanish America. How great my surprise was may be easily judged by any one acquainted with the conduct of Spain towards this republic, and who knows the immense sacrifices which she has made to preserve her friendship. In fact, who could think that, in return for the cession of her most important provinces in this hemisphere; for the forgetting of the plunder of her commerce by American citizens; for the privileges granted to their navy; and for as great proofs of friendship as one nation can give another, this executive would propose that the insurrection of the ultra marine possessions of Spain should be recognized? — And, moreover, will not his astonishment be augmented to see that this power is desirous to give the destructive example of sanctioning the rebellion of provinces which have received no offence from their mother country—to those to whom she has granted a participation of a free constitution—and to whom she has extended all the rights and prerogatives of Spanish citizens? In vain will a parallel be attempted to be drawn between the emancipation of this republic and that which the Spanish rebels attempt; and his tory is sufficient to prove, that if a harrassed and persecuted province has a right to break its chains, others, loaded with benefits, elevated to the high rank of freemen, ought only to bless and embrace more closely the protecting country which has bestowed such favors upon them.

But, even admitting that morality ought to yield to policy, what is the present state of Spanish America, and what are its governments, to entitle them to recognition? Buenos Ayres is sunk in the most complete anarchy, and each day sees new despots produced who disappear the next. Peru, conquered by a rebel army, has near the gates of its capital another Spanish army, aided by part of the inhabitants. In Chili, an individual suppresses the sentiments of the inhabitants, and his violence presages a sudden change. On the Costa Firma, also, the Spanish banners wave, and the insurgent generals are occupied in quarrelling with their compatriots, who prefer taking the part of a free power to that of being the slave of an adventurer. In Mexico, too, there is no government, and the result of the questions which the chiefs commanding there have put to Spain is not known. Where, then, are those governments which ought to be recognized; where the proof that those provinces will not return to a union with Spain, when so many of their inhabitants desire it; and, in fine, where the right of the United States to sanction, and declare legitimate, a rebellion without cause, and the event of which is not even decided?

I do not think it necessary to prove that, if the state of Spanish America were such as it is represented in the message; that, if the existence of its governments were certain and established; that, if the impossibility of its reunion with Spain so indisputable; and that, if the justice of its recognition were so evident, the powers of Europe, interested in gaining the friendship of countries so important for their commerce, would not have been negligent in fulfilling it. But, seeing how distant the prospect is of even this result, and faithful to the ties which unite them with Spain, they await the issue of the contest, and abstain from doing a gratuitous injury to a friendly government, the advantages of which are doubtful, and the odium certain. Such will be that which Spain will receive from the United States in case the recognition proposed in the message should take effect; and posterity will be no less liable to wonder that the power which has received the most proofs of the friendship of Spain should be the one delighted with being the first to take a step which could have only been expected from another that had been injured.

Although I could enlarge upon this disagreeable subject, I think it useless to do so, because the sentiments which the message ought to excite in the breast of every Spaniards can be no secret to you. Those which the king of Spain will experience at receiving a notification so unexpected, will be doubtless very disagreeable; and at the same time that I hasten to communicate it to his majesty, I think *it my duty to protest, as I do solemnly protest, against the recognition of the government mentioned of the insurgent provinces of America, by the United States; declaring that it can in no way, nor at any time, lessen or invalidate. in the least, the right of Spain to the said provinces, or to employ what ever means may be in her power to reunite them to the rest of her dominions.*

I pray you, sir, to be pleased to lay this protest before the President; and I flatter myself that, convinced of the solid reasons which have dictated it, he will suspend the measure which he has proposed to congress, and that he will give to his catholic majesty this proof of his friendship and of his justice.

I remain, with the most distinguished consideration, praying God to guard your life many years, your most obedient humble servant,

JOAQUIN DE ANDUAGA.

John Q. Adams, secretary of State.

The Sec. of State to the Minister from Spain.

Deptmt. of State, Washington, April 6, 1822.

Sir: Your letter of the 9th of March was, immediately after I had the honor of receiving it, laid before the president of the U. States, by whom it has been deliberately considered, and by whose direction I am, in replying to it, to assure you of the earnestness and sincerity with which this government desires to entertain and to cultivate the most friendly relations with that of Spain.

This disposition has been manifested, not only by the uniform course of the U. States, in their direct political and commercial intercourse with Spain, but by the friendly interest which they have felt in the welfare of the Spanish nation, and by the cordial sympathy with which they have witnessed their spirit and energy, exerted in maintaining their independence of all foreign control, and their right of self-government.

In every question relating to the independence of a nation, two principles are involved—one of *right*, and the other of *fact*; the former exclusively depending upon the determination of the nation itself, and the latter resulting from the successfull execution of that determination. This right has been recently exercised, as well by the Spanish nation in Europe, as by several of those countries in the American hemisphere, which had for two or three centuries been connected as colonies with Spain. In the conflicts which have attended these revolutions, the U. States have carefully abstained from taking any part, respecting the right of the nations concerned in them to maintain or new organize their own political constitutions, and observing, wherever it was a contest by arms, the most impartial neutrality. But the civil war in which Spain was for some years involved with the inhabitants of her colonies in America, has in substance ceased to exist. Treaties, equivalent to an acknowledgement of independence, have been concluded by the commanders and viceroys of Spain herself, with the Republic of Columbia, with Mexico, and with Peru; while in the provinces of La Plata, and in Chili, no Spanish force has for several years existed to dispute the independence which the inhabitants of those countries had declared.

Under these circumstances, the government of the United States, far from consulting the dictates of a policy questionable in its morality, has yielded to an obligation of duty of the highest order, by recognizing, as independent states, na ions which, after deliberately asserting their right to that character, have maintained and established it against all the resistance which had been or could be brought to oppose it. This recognition is neither intended to invalidate any right of Spain, nor to effect the employment of any means which she may yet be disposed or enabled to use, with the view of re-uniting these provinces to the rest of her dominions. It is the mere acknowledgement of existing facts, with the view to the regular establishment with the nations, newly formed, of those regulations, political and commercial, which it is the moral obligation of civilized and christian nations to entertain reciprocally with one another.

It will not be necessary to discuss with you a detail of facts, upon which your information appears to be materially different from that which has been communicated to this government, and is of public notoriety; nor the propriety of the denominations which you have attributed to the inhabitants of the South American provinces. It is not doubted that other and more correct views of the whole subject will very shortly be taken by your government, and that it, as well as the other European governments, will shew that defference to the example of the United States, which you urge as the duty or the policy of the United States to shew to theirs. The effect of the example of one independent nation upon the councils and measures of another can be just only as far as it is voluntary, and as the United States desire that their example should be followed, so it is their intention to follow that of others upon no other principle. They confidently rely that the time is at hand when all the governments of Europe, friendly to Spain, and Spain herself, will not only concur in the acknowledgement of the independence of the American nation, but in the sentiment that nothing will tend more effectually to the welfare and happiness of Spain than the universal concurrence in that recognition.

I pray you, sir, to accept the assurance of my distinguished consideration.

JOHN QUINCY ADAMS.

Don Joaquin de Anduaga, Envoy Extraordinary, &c.

WY PAULUS ROELOFF CANT'ZLAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging genomen zynde: dat het raadzaam is kennelyk te maken, de manier waarop rekwesten van vreemdelingen, ter verkryging van het burgerregt dit of, op een der onderhoorige eilanden, zullen moeten worden ingerigt, alvorens dezelve by ons kunnen worden aangenomen of daarop eenige acht kan geslagen worden.

Is goed gevonden en verstaan, hierby te bepalen: dat eenig rekwest van een vreemdeling ter verkryging van het burgerregt op dit eiland of op een der onderhoorige eilanden Bonaire of Aruba, behalve den naam en voornaam van den rekwestrant, nog zal moeten inhouden opgave van deszelfs geboorte plaats, laatste woonplaats, ouderdom, religie, middel van bestaan en hoe lang hy zich op een der voorzeide eilanden heeft opgehouden; terwyl by het rekwest zal moeten worden gevoegd eene verklaring, geteekend door, ten minste, twee aanzienlyke en respectabele ingezetenen dezer eilanden, tot bewys van des rekwestrants goed en onbesproken gedrag; zonder alle welke bovengemelde vereischten te bevatten, geen dusdanig rekwest zal kunnen aangenomen of daarop gedisponeerd worden.

Gedaan op Curaçao den 7den Mei 1822, het negende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 20sten Mei 1822.

(w. g) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANT'ZLAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Naardien wy ondervonden hebben dat sommige personen welke voordragten of verzoeken aan het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien of, door tusschenkomst van dat Ministerie, regtstreeks aan Zyne Majesteit den Koning, te doen hebben, dergelyke voordragten of verzoeken die aan ons ter verzending aan het voormelde Ministerie moeten worden ingeleverd, niet by tyds, maar dikwyls den dag vóór het vertrek van het schip, waarmede de Gouvernements depêches worden afgezonden, aan ons doen toekomen, waardoor wy in onze bezigheden, betreffende onze correspondentie met het Ministerie voormeld, aanmerkelyk gestoord worden en met overhaasting de werkzaamheden moeten verrigten of doen verrigten om onze depêches, ter verzending met de ophanden zynde scheeps gelegenheid, in gereedheid te krygen.

Is goedgevonden en verstaan: aan allen ende eenen iegelyken wien het zoude mogen aangaan by deze te waarschouwen, dat alle verzoeken of voordragten, van wien het ook zoude mogen wezen, welke aan ons zullen zyn ingezonden, om door ons aan Zyne Excellentie den Minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien of, door tusschenkomst van Zyne Excellentie, aan Zyne Majesteit den Koning te worden voorgedragen, niet met de ophanden zynde scheeps gelegenheid of gelegenheden zullen worden verzonden, noch zal daaromtrent eenige voordragt door ons worden gedaan, indien de bedoelde stukken niet veertien dagen vóór de officiële bekendmaking van het vertrek des vaartuigs of der vaartuigen naar eenige der havens van Nederland zullen zyn ingezonden; maar zullen alle dusdanige na dien tyd ingezonden wordende stukken tot eene nadere gelegenheid blyven leggen; ten ware dat het aan den inzender dier stukken onmogelyk zal geweest zyn, dezelve eerder aan ons te doen toekomen; in welk geval wy de verzending daarvan met de ophanden zynde gelegenheid willen doen geschieden, indien andere dringende bezigheden zulks niet mogten verhinderen.

Gedaan op Curaçao den 25sten Mei 1822, het negende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 29sten Mei 1822.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.